

2. Герасименко Л. О. Психосоціальна дезадаптація (сучасні концептуальні моделі). *Український вісник психоневрології*. Харків: 2018. Т. 26, вип. 1. С. 62–65. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uvp_2018_26_1_15
3. Архіпова С. П., Майборода Г. Я., Тютюнник О. В. *Методи та технології роботи соціального педагога: навч. посіб.* Київ: Слово. 2011. 496 с.

Кулібаба І. І. здобувачка 1-го курсу СО «Магістр»,
факультету хімії, біології і біотехнологій,
спеціальності 102 «Хімія»
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ІНСТИТУТУ КУРАТОРСТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Інститут кураторів – це управлінська ланка, яка взаємодіє з іншими у системі позааудиторної виховної роботи і забезпечує її організацію на рівні студентської академічної групи. Куратор (тьютор, наставник) студентської академічної групи – це наставник і організатор, вихователь і консультант для студентів групи [1], який є посередником між студентом і адміністрацією закладу вищої освіти, між викладачем і студентом, між органами місцевої влади і студентами тощо.

Куратор – це авторитетна людина, здатна до самоорганізації, з великими творчими та педагогічними здібностями, яка стає так званим «провідником» для студентів в університетське життя. Той, хто зможе «підтримати, направити», знайти індивідуальний підхід до кожного окремо взятого студента та допомогти йому «влитися» в єдиний колектив. Показником здатності куратора організувати цей колектив є згуртованість, взаємодія та взаємовідносини академічної групи [3].

Тож куратор повинен враховувати індивідуальні особливості кожного зі студентів, їхні потреби та інтереси й на основі цього вже формувати єдиний колектив [3].

На сьогодні розвиваються альтернативні моделі кураторської діяльності. Однією з таких моделей є «Студентське кураторство», яке забезпечує активізацію та залучення молоді до студентського та суспільного життя. Проєкт «Студентського кураторства» дав змогу підтягнути та направити студентів у навчальному процесі, підказати, як раціонально проводити вільний час, де

займатися спортом або ж отримувати задоволення від занять художньою самодіяльністю.

Обрання куратора для групи відбувається демократичним шляхом. Кожен куратор заповнює анкету, яку оргкомітет поміщає у конверт. У довільному порядку старости груп витягують конверт та отримують свого куратора. Після цього відбувається обмін контактами між куратором і старостою та початок ефективної роботи з кожним студентом групи [4].

Ще однією моделлю є так зване «тьюторство». В англійських університетах традиційно виховну роль виконував тьютор, а в Україні вихованням молоді опікується куратор академічної групи. Поняття «тьютор» є значно ширшим, ніж «куратор». В деяких аспектах функції та обов'язки тьютора та куратора збігаються, але є й певні відмінності. Тьютор британського вишу запроваджує принцип індивідуалізації навчання конкретного студента, скеровує його у вивченні того чи іншого предмета [6].

Тож і сьогодні інститут кураторства відіграє важливу роль у формуванні професійних якостей майбутніх фахівців, в організації виховної роботи закладу вищої освіти. Викладач-куратор має спланувати кураторські години так, щоб у них приділялося достатньо уваги вихованню духовних та моральних якостей студентів, сприяє самоактуалізації та самовихованню студентів, розвитку почуття відповідальності та людяності. Куратор має враховувати багато особливостей кожного зі своїх студентів та спрямовувати ці особливості в правильне русло, де кожен і його підопічних зможе знайти себе та своє місце у загальному колективі під назвою академічна група [1; 3].

Із розглянутих моделей кураторської діяльності, на нашу думку, найуспішнішою є модель «тьюторства». Зважаючи на зростання інтересу до процесу поглиблення індивідуалізації навчання в межах програми модернізації за ідеями Болонської декларації, було б доречно переносити елементи позитивної практики англійського тьютора у діяльність куратора в українському закладі вищої освіти [5].

Список використаних джерел

1. Волковницька Т. М. Робота куратора академічної групи вищого навчального закладу як педагогічна умова професійного становлення майбутніх фахівців. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету*. Сер.: Педагогічні науки. 2014. Вип. 115. С. 48–51. URL: https://divovo.in.ua/pars_docs/refs/30/29001/29001.pdf (дата звернення: 05.10.2020).
2. Васильєва М. О. Роль та значення куратора в організації виховної роботи у вищій школі. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти*. 2014. № 42–43. URL: <http://library.uipa.edu.ua/images/data/zbirnik/42-43/44.pdf> (дата звернення: 10.10.2020).

3. Корчевна Н. П. Згуртованість академічної групи як один із показників ефективної роботи куратора. *Актуальні проблеми освіти і науки: досвід та сучасні технології*: матер. заоч. Всеукр. наук.-практ. конф. (21 травня 2020 р.) / за заг. ред. Л. А. Мартинець. Вінниця, 2020. С. 107–111. URL: <https://japon.donnu.edu.ua/issue/view/302> (дата звернення: 15.10.20).
4. Студентське кураторство в дії. *Інформаційна Вінниччина*: веб-сайт. URL: <http://i-vin.info/news/studentske-kuratorstvo-v-diyi-4743> (дата звернення: 05.10.2020).
5. Голубєва М. О., Жульківська А. М. Порівняльна характеристика діяльності куратора академічної групи українського ВНЗ і тьютора британського університету. *Наукові записки НаУКМА*. Сер.: Педагогічні, психологічні науки та соціальна робота. 2012. Т. 136. С. 19–22. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NaUKMApp_2012_136_5 (дата звернення: 05.10.20).

Мельник О. М., здобувач вищої освіти
факультету хімії, біології і біотехнологій

ДонНУ імені Василя Стуса.

Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,

ДонНУ імені Василя Стуса,

Україна

АНАЛІЗ ПОНЯТТЯ «ТЬЮТОР» У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ВИЩІЙ ШКОЛІ

Професія тьютор у сучасному світі виникла не так давно, хоча поняття існує протягом багатьох років. Визначаючи поняття «тьютор», звернемося до авторських підходів:

1) педагог-наставник, походить від англійського «tutor» і латинського «tueor», що означає «спостерігаю», «піклуюся» – помічник, наставник студента;

2) викладач-консультант або куратор, який допомагає в організації індивідуального навчання і здійснює організаційно-методичне керівництво дидактичним процесом у межах конкретної освітньої програми;

3) викладач, наставник, який допомагає студентам коледжу, університету найбільш оптимально побудувати освітній процес [1].

Враховуючи ці погляди, можемо трактувати «тьюторство» у вищій школі як засіб індивідуалізації освіти, що передбачає моделювання та створення реальних умов для входження студента у процес освіти, управління власним освітнім напрямом.